

Kammeradvokatens responsum af 26. maj 1999*Kammeradvokaten*

OVERBRINGES

Skatteministeriet

Att.: Kontorchef John Fuhrmann

Slotsholmsgade 12

1216 København K

26. maj 1999

Vedr. J.nr. 6.99-231-75 – udtalelse vedrørende Frank Dahlgaards spørgsmål 7 i brev af 23. maj 1999 vedrørende L 244

Ved skrivelse af 25. maj 1999 har ministeriet anført, at der i forbindelse med de politiske drøftelser om lovforslag L 244 er rejst tvivl om, hvorvidt det overhovedet er nødvendigt at lovgive om »indregnet i elprisen« i forbindelse med elliberaliseringen.

Ministeriet har i den forbindelse vedlagt en række skrivelser fra Århus Kommune til Folketingets Skatteudvalg og Skatteministeriets svar herpå.

Ministeriet har endvidere vedlagt en skrivelse af 23. maj 1999 fra Frank Dahlgaard, MF, til skatteministeren vedrørende L 244, hvorved Frank Dahlgaard stiller 7 spørgsmål til lovforslaget, og hvor spørgsmål 7 lyder: »Ministeren anmodes om hurtigt at få en uvildig instans som f.eks. Konkurrencestyrelsen, Kammeradvokaten eller De Økonomiske Vismænd til at vurdere, om det – som hævdet af ministeren – er nødvendigt at ændre på loven af hensyn til de liberaliserede elpriser.«

Ministeriet har på den baggrund anmodet mig om en udtalelse om spørgsmålet, og jeg skal i den anledning udtale følgende:

Kulafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 702 af 28. september 1998, *mineralolieafgiftsloven*, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 28. september 1998, *naturgasafgiftsloven*, jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996 og *svovlafgiftsloven*, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 17. september 1998, indeholder alle en bestemmelse, hvorefter der er afgiftsfritagelse for den del af det samlede forbrug af afgiftspligtigt brændsel, der

anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet.

Formålet med denne afgiftsfritagelse er at undgå dobbeltbeskatning af elektricitetsfremstilling under hensyn til, at den producerede elektricitet er pålagt afgift efter lov om afgift af elektricitet.

Kulafgiftslovens § 7, stk. 1, har følgende ordlyd:

»§ 7. Fritaget for afgift er varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilaget til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen ...«

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, går – bortset fra nogle i denne forbindelse uvæsentlige ændringer af bestemmelsen – tilbage til lov nr. 265 af 9. juni 1982, hvorved kulafgiftsloven blev indført. I bemærkningerne til § 7, stk. 1, jf. Folketingstidende 1981/82, Tillæg A, spalte 5118, anføres det:

»Da gas og elektricitet i forvejen er pålagt afgift, foreslås det at afgiftsfritage brændsel til el- og gasværker. Det er dog ligesom i det samtidigt fremsatte forslag til ændring af olieafgiftsloven foreslået, at det brændsel, der i kraftvarmeværker anvendes til fremstilling af varme, i fuldt omfang pålægges afgift.«

Som bilag til udvalgsbetænkningen, jf. Folketingstidende 1981/82, Tillæg B, spalte 1607, er optrykt nogle af udvalgets spørgsmål og skatte-